

Barbara Szatur-Jaworska,
Piotr Błędowski,
Małgorzata Dzięgielewska

Podstawy gerontologii społecznej

Warszawa 2006

W ubiegłym roku (2006 r.) opublikowano dwie znaczące pozycje w polskim gerontologicznym dorobku wydawniczym: opracowany zbiorowo *Podręcznik geriatry dla lekarzy i studentów* (red. T. Grodzicki, J. Kocemba, A. Skalska. Via Medica, Gdańsk 2006) oraz **Podstawy gerontologii społecznej** — wspólne dzieło B. Szatur-Jaworskiej, P. Błędowskiego i M. Dzięgielewskiej poświęcone profesorowi Wojciechowi Pędichowi, nestorowi polskiej gerontologii i geriatry (ASPRA-JR, Warszawa 2006).

I właśnie tę drugą pozycję chcę przybliżyć oraz szczerze zarekomendować — nie tylko pt. Czytelnikom „Gerontologii Polskiej”, ale też wszystkim osobom zainteresowanym procesami starzenia i starością zarówno w wymiarze badawczym, jak i w praktycznej działalności gerontologicznej.

Książka w 14 rozdziałach (320 stron) zawiera całość wiedzy, którą w ramach Polskiego Towarzystwa Gerontologicznego zajmuje się kierunek społeczny. Tym niemniej zasób wiadomości zawarty w opracowaniu jest tak obszerny, że z całą pewnością zainteresuje także gerontologów zaangażowanych biologiczno-medycznie.

Trzy początkowe rozdziały zawierają uniwersalne treści. W rozdziale I scharakteryzowano gerontologię, a zwłaszcza gerontologię społeczną, przy czym ważne informacje (także historyczne) ujęto tabelarycznie. Niezwykle wartościowe i przydatne wydają się prezentacje metodyki naukowych badań gerontologicznych. W rozdziale przedstawiono wielostronnie fazę starości człowieka, uwzględniając pojęcia: wiek biologiczny, demograficzny, psychiczny, społeczny, ekonomiczny, socjalny. Omówiono także style życia w starości (w innym rozumieniu niż „styl życia” w prewencji kardiologicznej) oraz problemy przystosowania się do tego okresu życia. Rozdział III jest poświęcony sytuacjom kryzysowym w fazie starości — od definicji kryzysów aż po sposoby ich rozwiązywania.

Kolejne rozdziały poświęcono czynnikom społeczno-środowiskowym (rodzynie, społeczeństwu, strukturze demograficznej) oraz aktywności (konsumpcja, edukacja, bezpieczeństwo), kończąc na obrazie polityki społecznej wobec ludzi starych.

Poza znakomitą treścią, której jakość jest gwarantowana naukowymi autorytetami autorów, walorem publikacji jest niewątpliwie jasny, przystępny język, a także troskliwa strona redakcyjna oraz zestaw bibliografii problemów.

Dziękując Autorom za dzieło, zachęcam wszystkich do lektury.

Prof. dr hab. Józef Kocemba